

Válaszok katolikus apologetákra - Róma még mindig Babilon

Cserháti Máttyás

Ebben az írásban végigveszem a katolikus leggyakoribb kifogásait az ellen, hogy a saját egyházukat a babiloni paráznával azonosítsuk a Jelenések könyvében. Teszem ezt azért, mert ez egy rendkívül fontos kérdés, azért is, hogy lássuk világosan, hogy a római katolikus egyház valójában micsoda. Tulajdonképpen nemcsak egy aposztata hitehagyott egyház, hanem a Sátán kiválasztott eszköze arra, hogy az embereket a hamis hittel a kárhozatba húzza.

1. A Jelenések könyvének 17. fejezetének 10. verse szerint a fenevad pogány Rómával egyenlő, hiszen annak voltak császárai, akik közül öten már elestek János idejére, egy már uralkodott János apostol idejében (aki látta a Jelenések könyvének látomását), és utána is voltak császárai. Így tehát a fenevad nem lehet a római katolikus egyház.

Ez nem így van. Ha pontosan úgy lenne, ahogyan a katolikus hitvédők ezt állítják, akkor ez azt jelenti, hogy *pontosan* egy pogány római császárnak kellett, hogy legyen azután a császár után, aki János idejében élt. Tudjuk azonban, hogy a babiloni vallás összesen hét formát öltött. János idejében a római birodalomban elterjedt egy olyan vallás, amelynek gyökerei az ősi babiloni vallásban voltak. Utána pedig Róma „katolizálódásával” alakult ki a babiloni vallás 7. formája (Cassels). Ezelőtt a babiloni vallásnak volt 5 előző formája.

Rettenetes azonban, hogy egyes katolikus apologeták Babilont az aposztata Jeruzsálemmel azonosítják. Rómát éppenséggel azért azonosították „a második Babilonnal”, mivel átvette annak vallásának különböző elemeit (Hislop).

2. Akik azt állítják, hogy a római egyház az Babilon, ezt gyakran tévesen arra a megállapításra teszik, hogy a római egyház egy újonnan kialakuló római birodalom élére fog állni, ami 10 államból fog állni, ami 10 királysággal lesz egyenlő, amelyek hatalmukat egyesítik a fenevad hatalmával, márpedig manapság több mint 10 ország tartozik a European Community-hoz.

Ez tény és való, hogy a European Community az nemcsak 10 tagállamból áll, hanem is ez a lényeg. Ha azt tartjuk szemelőtt, hogy a Jelenések könyvének próféciai közül sokan a Krisztus utáni 2 évezred alatt teljesedtek be, világos lesz a kép. Ki lehet ez a 10 király, akit 10 szarv jelképez? Vissza kellene nekünk pillantanunk a Krisztus utáni első néhány évszázadba. A Jel. 17,12 szerint: „A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, a kik még birodalmat nem kaptak...”. Továbbá a 16. vers szerint: „És a tíz szarv, a melyet láttál a fenevaden, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tüzzel.” Ez a tíz király vagy tíz ország a római birodalom után keletkezettek, és amelyek pogány országok voltak, amelyek a római-babiloni birodalmat legyőzték. Történészek szerint ezek az országok a következők voltak: 1. hunok, 2. osztrogótok, 3. vizigótok, 4. frankok, 5. vandálok, 6. szuévek és alánok, 7. burgundiaiak, 8. heruliak és rugiak, 9. szászok, 10. lombárdok. A katolikus kommentárok azt akarják mondani, hogy a parázna a hitehagyott Jeruzsálem lenne, és a

Lukács 24-ben lévő próféciaikat akarják ráhúzni, mondván hogy ez egybeesik a Jel. 17,16-ban elmondott próféciaival. De erre viszont a Jel. 17,15 rácáfol: „A vizek, melyeket láttál, a hol a parázna ül, népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek.” A vizek a bibliai próféciaokban népeket, illetve nemzeteket takar. Szemben Izráellel Európa volt az a hely ahol sokféle nép, nemzetség, ország és nyelv előfordul. Egyes katolikus szerzők azt akarják állítani, hogy a nagy város ahol a parázna ül az maga Jeruzsálem, mivel fontos csomópont lehetett a római birodalom keleti, ázsiai részén. Ennek ellentmond a Jel. 17,18 is, miszerint: „És az asszony, a melyet láttál, ama nagy város, a melynek királysága van a földnek királyain.”. Jeruzsálem csak egy királyságnak a városa volt, Izráélé, de tudjuk nagyon jól, hogy ezt egy másik, nála jóval hatalmasabb ország győzte le, ami Róma volt. A parázna tehát nem Jeruzsálemben ül, hanem Rómában, ami sok más királyság fölött uralkodott.

3. Babilon csak a keresztyénség első évszázadaiban létezett.

Roppant ellentmondásos azt állítani, hogy Babilon és a fenevad csak a keresztyénség első évszázadában létezhetett, mivel ezzel azt állítja, hogy Isten kijelentés nélkül hagyta az Ő népét 19 további évszázadon keresztül. Ezzel szemben a római katolikus egyház legalább másfél évezredig maradt fenn, egészen a mai napig, több millió embert megölve a hírhedt Inkvizícióban, ami több évszázadig tartott.

4. Pogány Róma a Jelenések 18, 10-11 szerint a világkereskedelem egyik központja volt. A katolikus Róma így nem lehetett a világkereskedelem középpontja, hiszen csak vallási entitás.

Babilon nem lehet földi ország. Azért nem, mert a Jel. 18,4 szerint Jézus parancsot ad arra, hogy az Ő népe kijöjjön Babilonból: „Menjete ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a rámért csapások ne érjenek titeket”. Ha ez így van, akkor miért kellene kijönni egy földi országból, ha az lenne Babilon? Tudniillik Jézus parancsot ad arra, hogy minden népeket tegyünk tanítványokká, hogy azok el ne pusztuljanak bűneikben (Mt. 28,18-20), és hogy az evangélium hirdettetni fog az idők végezetéig (Mt. 24,14). Babilon sokkal valószínűbb, hogy egy vallási entitás lesz, mivel össze van kötve az Antikrisztussal, aki pedig vallási vezető, magát istennek mutogatván. Továbbá érdekes, hogy a katolikus apológéták azt állítják, hogy Babilon a világ egyik mai vezető gazdasági vezetője lehet, így szembekerülnek saját álláspontjukkal, miszerint Babilon csak az első évszázadban létezett.

Ezzel szemben a római katolikus egyház több nemzet fölött uralkodott, a pápák császárokat is aláztak meg, és az ő politikai döntéseiket is befolyásolhatták. III. Ince pápa volt az a pápa, aki a római katolikus egyháznak, vagyis legfőképpen a pápaságnak civil, világi hatalmat is adott. A vatikáni állam egy önálló állam. Egy időben a pápaság saját tengerészettel is rendelkezett, saját pápai seregekkel is. A Vatikán az egyháztagjain keresztül különböző országok gazdaságából tudott hasznot húzni. Azt mondták a jezsuitákról egykoron, hogy Dél Amerika egész gazdasága az övék volt (Paris). Manapság például felbecsülhetetlennek tartják a római katolikus egyház gazdagságát (Robbins), amelynek pazarságáról írhatott a Jelenések könyvének szerzője. A Vatikán

például ma rendelkezik jelentős sajtóhanggal, illetve kommunikációs infrastruktúra fejlesztéséhez televízió antenna hálózatot is kiépített világszerte (Tanenbaum).

Egyébként, ha a Jelenések könyvének 18. fejezetét közelebbről vesszük szemügyre, azt olvassuk, hogy „A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő áruikat immár senki nem veszi... és fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és *emberek lelkeit*.” (Jel. 18,13). Magyarul Babilon az a vallási entitás, ami emberi lelkekkel kereskedik, és azok fölött akar rendelkezni. Teszi ezt a római egyház úgy, hogy a híveit a saját maga egyházi-vallási rendszerébe zárja és a sákramentumai (szentségei) révén rendszabályozza azok lelki üdvösségét. Erre példa az amikor XIV. Lajos francia király jezsuita gyóntatója hatására semmisnek mondta a nantes-i ediktumot 1685-ben. A Jelenések könyvének 18. fejezetének 16. verse pedig így szól: „...Jaj! Jaj! A nagy város, a mely öltözött gyolcsba és *bíborba és skarlátba, és megékesítettet aranynyal, drágakövekkel és gyöngyökkel*; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság!” Ezt hasonlítsuk össze a 17. fejezet 4. versével: „Öltözött pedig az asszony *bíborba és skarlátba, és megékesítettet vala aranynyal és drágakövel és gyöngyökkel*, kezében egy aranypohár vala, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával.” Róma színei pedig éppen a bíbor és skarlát, amelyben öltöztetnek a bíborosai. Templomai, szentélyei tele vannak mindenféle ékességekkel, drágakövekkel. Így bizonyítjuk, hogy Babilon nem más mint a római katolikus egyház.

5. Babilon apostolok és próféták vérént ontotta, így csak a keresztyénség korai évszázadaiban létezhetett, amikor az apostolok éltek.

A Jel. 18,24 így szól: „de benne találtatott a próféták és a szentek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön.”. Tehát nemcsak szentek, próféták, illetve apostolok pusztultak el Babilonban, hanem mindazok is, akik megölettek a földön. Ez tehát arra utal, hogy Babilon pusztítása jóval nagyobb méreteket öltött, mint ami csak Isten népét érintette. Tudjuk, hogy a római katolikus egyház az felelős bennszülött indiánok lemészárlásáért a dél amerikai hódítások során, illetve muzulmánok megöléséért a keresztes hadjáratok során. Ezek mind rengeteg millió emberi életet oltott ki, és több évszázadon keresztül történt az Inkvizíció mellett. Mivel Babilon a babiloni vallásra utal, így János apostol idején, illetve azelőtt is létezhetett egyfajta vallási egység, ami Isten népe ellen tört, és ami a római katolikus egyházban öltötte fel azon alakját, ami ma is létezik. Ezen időben próféták is megölethettek, mivel a római katolikus egyház készségesen elismeri, hogy a hívőknek a papi illetve királyi tisztsége mellett prófétai tisztséggel is rendelkeznek.

6. Téves azt állítani, hogy az ostyán lévő három betű, az I. H. S. az Izisz, Hórusz és Seb egyiptomi istenségeket jelenti. Ez inkább azt jelenti, hogy Iesus Hominum Salvator, vagyis Jézus az emberek megváltója.

Tulajdonképpen az a helyzet, hogy mind a két álláspont igaz. Ha keresztyén szempontból nézzük, akkor az I.H.S. tényleg azt jelenti, hogy Jézus az emberek megváltója. Azonban ha pogány szemszögből nézzük, az ő istenháromságukat is jelentheti. Mi itt a lényeg? Itt azt kell látni, hogy ezek a kevert „pogány-keresztyén”

elemek a korai keresztyénségbe kerültek bele annak első néhány évszázadaiban amikor nagyon nagy feladat volt a különböző pogány népek meggyőzése. Sajnos az evangélizációjuk nem volt tökéletes, így bizonyos kompromisszumokat kötöttek, amellyel sok-sok pogányt félig-meddig (azaz nemigazán tehát sehogy) meg lehetett győzni az akkori „katolikus” egyházba. Akkoriban egyfajta ökumenizmust használtak (ami mutatja hogy semmi új nincsen a nap alatt), ahol közös fogalmakat használtak, de gyökeresen eltérő jelentéstartalommal. I. Gergely pápa szerint a pogányokkal félúton kell találkozni, hogy megnyerjük őket az egyháznak. Meg is nyerték őket, de ezúttal a pogány dolgaikkal elpogányosították az egyházat, és ennek eredménye a pogány római katolikus egyház. A római katolikus egyház pogány jellege pedig babiloni eredetű.

7. Hislop védelmében – sok katolikus azt állítja, hogy Alexander Hislop (aki a *The two Babylons* c. műnek a szerzője) alaptalan dolgokat állított az ő könyvében amelyben levezeti azt, hogy a római katolikus vallás babiloni eredetű.

Teszik ezt például a leggyakrabban úgy, hogy azt állítják, hogy Hislop tévedett amikor azt állítja, hogy December 25.-e nem Jézus születésnapja, hanem Ízisz fiának, Horusnak, vagyis más néven Tammuznak a születésnapja. Azt állítják, hogy akire Hislop hivatkozik, az egy bizonyos Harpocrates-ről beszél, és nem Horus-ról. Igen ám, de Horus érezhetően egyiptomi név, Harpocrates pedig görög. A Dictionary of Ancient Dieties (Oxford University Press, 2000) szerint Harpocrates egyszerűen az egyiptomi Horus görög neve volt. Egyébként gondolkozzunk el azon, hogy Izráel területén a pásztorok október környékén nem gondolják a nyájaikat a hideg miatt. A Mt. 24,20 szerint: „Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen”. Milyen körülmények lettek volna ezek, hogy egy terhes asszony szüljön, mint Máris esetében?

Hislop kritikusai hasonló állításokat tesznek, de tudni kell, hogy a legújabb archeológiai bizonyítékok (amelyek a legkorábbi archeológiai rétegeket érinti) alátámasztják Hislop állításait.

Irodalom

1. Samuel J. Cassels, *Christ and Antichrist*, (Philadelphia, PA: Presbyterian Board of Publication, 1846; Reprinted by Hartland Publications, Rapidan, VA)
2. Alexander Hislop. „*The two Babylons*”. Chick publications. Ontario.
3. John W. Robbins. *Ecclesiastical megalomania. The economic and political thought of the Roman Catholic church*. The Trinity foundation. 1999. ISBN 0-940931-78-8.
4. Andrew S. Tanenbaum. “*Számítógép-hálózatok*”. 2003. Panem kiadó Kft.